

Sedas Ziņas

2004.
septembris
(18)

S A B I E D R Ī B A S I N T E G R Ā C I J A S F O N D S

Izdevums tapis ar Sabiedrības Integrācijas fonda atbalstu

Septembris visvairāk mums saistās ar jauna mācību gada sākšanu, ar pirmā rudens mēneša apjausmu, ar dzejas dienām, ar ražas ievākšanu... Kā nu kuram. Man - ar skumjām. It kā jau vēl viss ir skaists un krāsains, bet zemapziņā skumjas. No kurienes? Vai tādēļ, ka aizskrējusi vasara, tik sāpīgi īsa...

Spīlgtajā zaļumā iezogas dzeltenī un brūni toņi. Ja labi ieklausās var saklausīt, kā plauktos trinas rudens zābaciņi un sačukstas mētefi skapjos. Arī tie jūt, ka viņu laiks pienācis. Skapjaugšās un pagaldēs sagulst vēderaini ķirbji. Gājputni aizlido. Visas pazīmes liecina, ka tuvojas rudens. Skumji. Bet, kas teicis, ka arī skumjas nevar būt smeldzīgi skaistas.

Aicinu Jūs - ieklausīsimies, ieskatīsimies, izjutīsim un dāvāsim paši sev šīs skaistās septembriskās izjūtas!

Anīta Auniņa, redaktore

Kad dūmains rudens lītavas
Pār jumtiem jumjas -
Es izstāstu putniem
Savas skumjas.

.....
Bet putni ir putni.
Viņi visu to izdzied pavasarī,
Bet neatdod mīferu, ne gadus,
neko!
Un tāpēc - ko darīt?

Kad dūmains rudens lītavas
Pār jumtiem jumjas -
Es vēltīgi izsūdzu putniem
Savas skumjas.

Tukša greznība omus un atomus

*Smadzeņu puslodēs sēt,
Ja mēs nemākam savā sirdī,*

Ziemcieti - sirsniņu sēt.

Šveicam visus Sedas
veco ļaužu centra
darbiniekus un
iemītniekus centra 10
gadu jubilejā!

Sedas veco ļaužu centrā 22. septembrī notiks pasākums par godu 10 pastāvēšanas gadiem. Uz šo pasākumu ieradīsies arī labklājības ministre Dagnija Staķe, viesi no Valkas, kā arī Sedas. 10 gadu pastāvēšanas priekšvakarā mēs vēlējamies intervēt centra direktori Metu Spāli un arī kādu no centra iedzīvotājiem. Tā radās doma aprunāties ar vecāko Sedas iedzīvotāju Matrjonu Maskaļovu, kurai 10. oktobrī paliks 94 gadi. Interesanta ir M. Maskaļovas personas koda pirmā daļa - 101010-...

Tā nu šajā numurā lasiet sarunu pierakstus ar Metu Spāli un Matrjonu Maskaļovu.

"NAV PIENĒMTS LŪGTIES, KAD VĒDERS PILNS" - TĀ VECMĀMIŅA MOTJA

Nonākusi veco ļaužu centrā, veru vaļā Matrjonas Maskaļovas istabas durvis - tukšs. Steidzos ārā, jo zinu, ka "Baba Motja" (tā daudzi ir pieraduši viņu uzrunāt) savos 93 gados regulāri dodas nesteidzīgās pastaigās apkārt stadionam.

Panāku Matrjonu: - Kā dzīvojat? Kā ar veselību?

Viņa atbild: - Ko nu par veselību sūdzēties! Redzat, vēl ar savām divām kustos un galva arī vēl uz pleciem turas. Lai slavēts Dievs! Tikai atmiņa kļibo. Laikam samaņas zudumi (viņa ir kritusi) nav pagājuši bez sekām, daudz ko sāku aizmirst.

-Vecmāmiņa Motja, kur Jūs esat dzimusi?

-Kurskas guberņā, Obojanskas rajonā, Bikovas ciemā.

-Par ko esat strādājusi?

-Ko strādāju? Nu, kolhozā strādāju. Atceros, kopām plašus melnzemes laukus, kuri deva bagātu ražu - audzējām graudaugus, novācām labas cukurbiešu ražas. Vēlāk padzirdēju, ka Novgorodas apgabalā vajadzīgi strādnieki. Aizbraucu uz turieni uz sešiem gadiem. Kādā turienes stacijā krāvu akmeņogles, kas bija nepieciešamas cukurfabrikai.

-Bet kā Jūs nokļūvat Sedā un kad uz šejieni atbraucāt?

-Kad? (Ilgi domāja vecmāmiņa Motja, bet tā arī viņai neizdevās to atcerēties). Atbraukšanai šurp tiku savervēta. Apsolīja labiekārtotu dzīvokli, labu algu, tā kā ģimenes man nebija, domāju, kāpēc gan lai es nebrauktu? Atceros, pienāk pie manis Sergejs Grigorjevičs un vaicā - Matrjona, vai nenožēlo, ka esi atbraukusi? Bet es viņam atbildu: - Un kā vēl nožēloju, bet agri vēl raudāt. Kad paies gads tad parunāsim. Paiet gads. Atkal viņš man uzdot to pašu jautājumu. Saku, ka nemaz nenožēloju, par ko esmu pārliecināta par visiem 100. Tad pie manis atbrauca dzīvot arī mana māsa un jaunākais brālis. Dzīvojam Kirova (tagad Zaļā) ielā 3.

Labi dzīvojām. No šejienes brāli armijā pavadījām. Pē armijas viņš atgriezās Sedā, bet vēlāk aizbrauca u dzimteni, tad devās apgūt neskartās zemes un vēlā apmetās Čelabinskā, tur arī apprecējās un palika uz dzīvi. Viņš rakstīja manai māsai, kura dzīvoja Rīgā, vēstules u man sūtīja sveicienus. Tagad mana māsa mirusi un arī n brāļa vairs ziņu nav. Nezinu vai maz dzīvs, jo arī ir lielo gados.

-Ar ko nodarbojāties šeit Sedā?

Kā ar ko nodarbojos? Puvus susināju, mežus cirtu apstrādājām kūdras laukus, celtniecībā strādāju. Ai, ci daudz dažādu darbu darīti! Jau no agras bērnības esm pieradusi strādāt. Vēl maza būdama Krievijā, īpaš Kurskas apgabalā, piedzīvoju lielu badu. Mani vecāki ar miruši ne no slimībām, ne karā, bet no bada. Tā arī ma bija jāuzņemas rūpes par diviem jaunākajiem bērniem. Bija jāiet strādāt, lai mūsu un brāli izaudzinātu. Patiesībā mūs bija daudz māsu un brāļu, visus vairs neatceros. Ci nomira no bada, citi no slimībām, viens brālis krita karā.

-Vecmāmiņa Motja, bet vai esat izgājusi pie vīra?

-Nē, precējusies gan neesmu bijusi. Bija gan dažāci precinieki, bet man tas nebija svarīgi. Galvenais bij rūpēties par mūsu un brāli. Arī šeit Sedā daži precinieki taisījās, bet, ak viņus vīriešus tos, es viņiem visiem atteicu.

-Tā arī viena nodzīvojāt?

-Kāpēc viena? Māsai Rīgā bija gan dēls, gan meita. Palīdzēju arī viņus uzaudzināt, uzskatīju par saviem bērniem. Meita gan saslima, nomira, bet atstāja meitu Karīnu un dēlu Ašotu. Tagad Karinočkai jau pašai dēls, bet Ašotam vairāk kā 20. Viņš bijis arī šeit mani apraudzīt. Tagad atkal gaidu viņu ciemos. Esmu ticīgs cilvēks un audzinu viņu tā, lai neiekultos dažādās sliktās kompānijās. Nesen viņš mūsu Sedas baznīcai atveda literatūru. Mīl viņš Sedu. Patīk viņam te staigāt pa mežu, lasīt sēnes, ogas. Skraidīja maksķerēt uz upi, peldējās. Mammais vairs nav, tad nu braukā pie manis. Ne pārāk bieži, bet brauc. Es pati arī, kad biju jaunāka, ļoti mīlēju mežu. Esmu savākusi bezgala daudz sēņu un ogu - ne saskaitīt.

Turpinājumu lasiet citā lappusē

ISS ATSKATS

21.08. – Sedas pilsētas svētki par godu 50 gadu jubilejai.

13.-29.08. – Atēnās norisinājās vasaras olimpiskās spēles. Latvijas guvums – 4 olimpiskās sudraba medaļas.

21.08. – Latvijas Republikas faktiskās neatkarības pasludināšanas diena.

23.08. – 15 gadu atcere, no dienas kad 3 Baltijas valstīs cilvēki sadēvēs rokas, veidojot dzīvo "Baltijas ceļu", kā miermīlīgu akciju neatkarības atgūšanai.

23.08. – pirms 65 gadiem parakstīts Molotova – Ribentropa pakts, kas sankcionēja agresiju un iedēvēja zaļo gaismu Otrajam pasaules karam. Pakts fiksēja Austrumeiropas sadalīšanu vācu un krievu interešu sfērās.

28.08. – Noslēdzas projekts "Etniskās integrācijas veicināšana Valkā un Sedā", kas īstenots ar ES finansiālu atbalstu un ildzis 9 mēnešus. Ieguvumi – sabiedriskā interneta punkta atvēršana Sedā, izdoti 10 pielikumi laikrakstam "Ziemeļlatvija" "Esam Kopā", rīkotas vasaras nometnes bērniem, veidotas izstādes un citi pasākumi, kas orientēti uz savtarpējas saskarsmes stiprināšanu.

31.08. – Sedas pilsētas domes telpās notiek kārtējā dokumentu pieņemšana naturalizācijai. Sedēnieši aktīvi pierakstās jau uz eksāmeņiem septembrī, oktobrī un novembrī.

1.09. – Zīmību diena. Visi skolēni un skolotāji uzsāk jauno mācību gadu. Lietus dēļ svinīgais pasākums pēc ilgām laikiem notiek skolas zālē. Pateikti par darbu vasarā kūdras purvā, ieradies arī a/s "Sedā" prezidents S.Cepeļevs.

1.09. – Sedas skolotāji dodas ekskursijā uz Dikļu pili un Zilokalnu. Arī 10.klase audzinātājas V.Daļģidjonokas vadībā dodas ikgadējā ekskursijā uz Zilokalnu un Dikļiem.

1.09. – 3.09. Ziemeļosetijas pilsētas Beslamas tragēdija, kad teroristi ienem skolu, kā rezultātā pēc divām dienām vairāk nekā trīs simti bērnu un pieaugušo zaudē dzīvību. Vairbūt, uz šī baīsā fona, mēs spēsim novērtēt to, ka mums ir iespēja mācīties, ko tik ļoti būtu vēlējušies arī teroristu ieslodzītie, vēlāk mirušie Beslamas skolēni.

3.09. – Sedas pilsētas domes sēde.

3.09. – Vasaras nometņu dalībnieku pasākums Valkā skolēniem un vadītājiem.

6.09. – Sedas vidusskolā tiek ierīkots vienotais datoru saslēgumu fikss.

7.09. – Sedas vidusskolā sedēnieši kārtō Naturalizācijas eksāmenu.

11.09. – 3 gadi kopš teroristu uzbrukumiem Nujorkā Dvīņu torniņiem un Pentagonam.

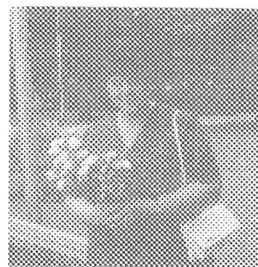
13.09. – Sedas pilsētas domes izpilddirektors M.Ōjapervs un galvenā grāmatvede I.Skrastiņa Rīgā apgūst ziņāšanas, kas saistītas ar ES projektu apgūšanu.

14.09. – Sedas vidusskolā plkst.8⁰⁰ rīts iesākas ar piemīņas bridī Ziemeļosetijas pilsētas Beslamas skolas tragēdijā cietušajiem.

17.09. – Sedas pasta nodaļa uz remonta laiku pārcēlas uz Parka 23 (ambulances ēkā)

22.09. – Sedas veco ļaužu centrā 10 gadu jubilejas pasākums, kurā viesojas Labklājības ministre Dagnija Staķe.

JAU 10 GADUS VECO ĻAUŽU CENTRĀ STRĀDĀ META SPALE

Meta Spale,
Sedas veco ļaužu centra
direktore

Lūdžām Metas kundzi pastāstīt par sevi un veco ļaužu centru. Sagatavojām jautājumus un prasījām, vai labprātāk atbildes viņa sniegs mutiski, sarunu ierakstot diktofonā, vai arī viņa atbildes uzrakstīs.

-Labāk pastāstīšu mutiski, atbildēja Meta, - Nav laika nodarboties ar rakstūšanām.

Tomēr otrā dienā saņēmām viņas stāstu uzrakstītu kārtīgā "ārsta" rokrakstā.

Nu, piedāvājam Jums izlasīt Metas rakstīto.

-No kura laika Jūs esat Sedā un kā Jūs šeit nokļūvāt? Par ko Jūs sākat šeit strādāt?

-Sedā strādāju no 1959.gada oktobra mēneša (tātad varam izskaitļot, ka jau 45 gadus), sākotnēji par vecmāti. Pirms tam strādāju Kārķos un Valkā dzemdību nodaļās.

-Jūsu pirmie iespaidi par šo ciematīņu?

-Pirmie iespaidi par Sedu bija normāli. Es jau biju dzirdējusi par Sedu no Sedas sievietēm - dzemdētājām, kas gulēja Valkas slimnīcā. Lielākā nelaime bija valoda, jo vadīt dzemdības krieviski bija kuriozi, gandrīz 3 mēnešus bija problēmas ar runāšanu, bet tā kā personālā bija latviešu meitenes, tad kaut kā jau galā tikām.

-Mēs esam dzirdējuši, ka, strādājot dzemdību nodaļā un pieņemot dzemdības Jūs esat devusi pirmajai meitenei un pirmajam puisītī vārdus. Kas ir šie bērni un kā viņi tika nosaukti?

-Pirmās dzemdības pieņēmu oktobra mēnesī, piedzima puika. Pazīnu vienu puisī vārdā Vladimirs, tā arī ieliku vārdu Vladimirs. Diemžēl viņš gāja traģiski bojā Krievijā. Jaundzimušai meitenei devu vārdu Olga. Olga Drozdova, tagad Novoseļska dzīvo Rīgā. Trešais puika Aleksandrs Jerjomsins dzīvo Sedā.

-Strādājot Ātrajā palīdzībā ļoti bieži cilvēki griežas pie jūsu dienesta, kā pie ārstiem. Vai Jūs tā arī jutāties, kā īsti ārsti? Atrās palīdzības izsaukums saistās ar mazu traģēdiju, bet varbūt šajā laikā bijuši arī kādi humoristiski atgadījumi?

-Kad dzemdību nodaļu slēdz, pārgājām, mēs -vecmātes, uz ātrajiem, jo bija specialitāte feldšere-vecmāte. Strādājām kā ārsti, varējām nozīmēt ārstēšanu, izrakstīt receptes, bet, tomēr, tā bija tikai pirmā palīdzība. Pēc tam pacientu vai nu stacionējām, vai arī nodevām ārsta ziņā, sevišķi bērnus. Kuriozi gadījumi jau bija. Piemēram, kad bija jāpieņem dzemdības divatā ar šoferi. Šoferim bailes, tas vai laižas mežā, tomēr parasti rezultāti bija labi. Sevišķi nepatika izsaukumi uz avārijās vietām, īpaši naktīs.

-Pēc Latvijas neatkarības atgūšanas mainījās daudz kas arī medicīnas nozarē. Sedā likvidējās slimnīca un Ātrā palīdzība. Vai Jūs uzskatāt, ka tas bija pareizi?

-Domāju, ka Ātro palīdzību nevajadzēja likvidēt. Mūsu apkalpojošās zonas bija Jērcēni, Ēvele, Strenči. Arī Trikaitai palīdzību varējām sasniegt ātrāk.

-Atskatoties daudzus gadus atpakaļ, - kāda bija Sedas slimnīca un tās personāls? Varbūt kādus darbiniekus un kolēģus atceraties īpaši, - ar kuriem kopā bija prieks strādāt un no kuriem Jūs mācījāties?

-Sedas slimnīcas personāla vidū bija daudz jaunu cilvēku, kas darīja dažādas neēdas. Domāju, ka es un mani kolēģi nekad neaizmirsīsim dakteri Paleju - galveno ārstu. Viņa darba apzinīgumu, zināšanas un pieredzi. No Ātrajiem prieks bija strādāt kopā ar kolēģi Viņu Šteinbergu, medicīnas māsu Maigu Ennīti.

-Tagad Jūs esat Sedas veco ļaužu centra vadītāja. Kā notika, ka tieši Jums piedāvāja šo amatu?

-Kad strādāju Ātrajā palīdzībā, man piedāvāja pārnākt darbā uz pansionātu. Tā kā man bija veselības problēmas, nevarēju naktīs strādāt, tā arī pānācu uz pansionātu. Kad Juris Nātra aizgāja strādāt uz domi, viņš man ieteica kandidēt uz direktora vietu. Konkurssam bija pieteikušies 7 kandidāti. Pieņēma mani, domāju, ka arī tāpēc, ka biju jau pansionātā pašradzjusī.

-Saka, ka veci ļaudis ir kā bērni - dažādi likteņi, dažādi raksturi, dažādas vajadzības. Vai nav grūti būt par direktori šāda rakstura iestādē?

-Par savu darbu neko sliktu nevaru teikt, esmu pati jau tādā vecumā, kad varu saprast viņu sāpes un vēlmes.

-Pagājis 10 gadu. Vai veco ļaužu centrā šajā laikā ieviesušas kādas tradīcijas, svētki, pasākumi?

-Ko lai saku par svētkiem un tradīcijām. No sākuma bija daudz koncertu, bet iemītnieki paši ne sevišķi apmeklēja tos. Tā nu tagad esam palikuši pie koncertiem 3 reizes gadā - Ziemassvētkos, Jāņos un Lieldienās. Tad pie mums brauc ciemiņi ar koncertiem un cienastiem.

-Iemītnieki dzīvo istabās gan pa vienam, gan vairāki kopā. Vai tas saistās ar viņu vēlmēm vai ar kaut ko citu?

-Ja iemītnieki vēlas dzīvot pa vienam, tad viņiem tāda iespēja ir. Kopā liekam gulošos, kas jākopj, lai darbiniekiem būtu ērtāk ar higiēnas precēm - viss pa rokai.

-Kā iesākas Jūsu darba dienas rīts centrā?

-Vispirms apskatu ārpusi, ko vajadzētu notīrīt, izravēt. Pēc tam no aprūpētājiem saņem ziņas par naktīs notikumiem, kas noticis ar katru. Apstaigāju visu, norādu, ko vajadzētu darīt. Plkst.8.00 man ir sapulce, kurā piedalās lietvede, veļas mazgātāja, noliktavas pārzine, saimnieks. Pārņemjam veicamos darbus un spriežam par to, kā jūtas mūsu iemītnieki.

-Kā Jūs domājat, vai iemītnieki centrā jūtas labi?

-Man liekas, ka viens otrs šeit jūtas, kā nokļuvusi paradīzē, zinot, kādos apstākļos viņi dzīvojuši iepriekš. Ir tādi, kas šeit atnāk ar savu iedzīvi un paši sevi apkalpo, tiem nav nekādu problēmu. Mēs palīdzam medicīniskajos jautājumos, nedaudz piepalīdzam ar mazgāšanu utml. Tiem, kas atnākuši pliki kā "Baznīcas atslēgas", sākas visādas nelaimes. Lielāko daļu tie ir vīrieši, kas lielāko mūža daļu dzērusi.

-Bieža ikdiena Jūsu darbā ir veco ļaužu aiziešana uz mūža mājām. Vai Jūs paspējat pierast pie iemītniekiem un pārdzīvojat to aiziešanu?

-No sākuma bija zēl katru aizgājušo, pat raudāt gribējās, likās, ka aiziet savs cilvēks. Tagad jau esmu pieradusi, ka jāsamierinās ar to, ka pat piederīgje nevar atbraukt uz bērēm.

-Vai radīnietki pietiekami bieži apmeklē savus tuviniekus centrā?

-Ciemiņi nāk. Ir tādi, kas apmeklē tuviniekus biežāk uz vārda un dzimšanas dienām. Mēs jau arī tādās dienās viņus atceramies ar kādu našķi, augli.

-Svētkos mājās gatavojam svētku ēdienus. Kā tas ir pie Jums?

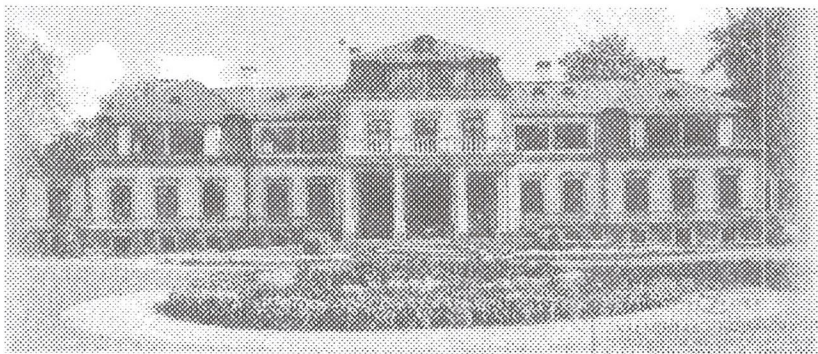
-Svētku pusdienas ir katru svētdienu. Tad ir bagātāka ēdienu karte - vista, sardele, kartupeļi, deserti, cepumu utt.

Mēs zinām, ka šajos 10 gados Jūs esat paspējuši izremontēt veļas māju. Tagad esat ielikuši ēkai jaunus logus un atjaunojuši fasādi. Ko plānojat darīt tālāk?

-10 gados esam ļoti daudz izremontējuši, -pagrabam jumtu, veļas māju, virtuvi, ēdamzālei grīdas noklātas ar linoleju, dzīvojamai ēkai jauns jumts, nosiltinātas sienas un bēniņi, logi. Katlu mājai uzlikām jaunu jumtu, vēl daudz visādu sīkumu. Ar mūsu finansēm tas ir ļoti daudz. Vēl daudz jādara telpā ar tualetēm, tāpat telpās, kurās nevar iebraukt ar ratiņiem, jo te dzīvo arī ratiņnieki.

-Ko Jūs pati šodien vēlaties?

-Ko vēlos es pati? Veselību un mazliet vēl izturību.

Dikļu pils

SKOLOTĀJI UZŅEM ENERĢIJU

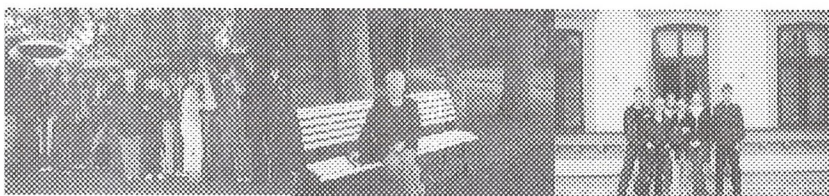
1.septembris nav svētki tikai skolēniem, bet arī skolotājiem. No rīta mēs ar priecīgu satraukumu vēram savas klases durvis, uzdodot sev jautājumu: - Kāds būs šis jaunais mācību gads katram no mums? Vai veiksies un viss iecerētais izdosies?

Kā katru gadu ierasts 1.septembra rīts pagāja nodarbojoties ar skolas lietām, bet jau plkst.12⁰⁰ pulcējāmies pilsētas domes organizētajā braucienā uz Zilokalnu un Dikļiem. Ne pārāk bieži mūsu ikdienā ienāk svētki, tāpēc visi draudzīgi un ar prieku direktora D.Tomaševiča vadībā devāmies braucienā. Jāsaka gan, ka laiks nemaz nebija piemērots ekskursijai – bija apmācies un lija. Tomēr, kad mēs bijām nokļuvuši līdz barona pilij Dikļos, no mākoņiem izlīda saulīte un kļuva siltāks. Ar lielu sajūsmu apskatījām pils brīnišķīgās, restaurētās zāles un senās pils istabas, nofotografējāmies atmiņai. Pēc tam Zilajā kalnā – Picu gredzenu kalnā – uzlādējāmies ar pozitīvu enerģiju. Tālāk mūsu ceļš veda uz Valmieru, kur apskatījām brīnišķīgu rudens ziedu kompozīciju izstādī. Atšķirībā no iepriekšējā gada, kad izstāde tika izvietota tikai pie teātra ēkas, šajā gadā izstāde tika izkārtota dažādās pilsētas vietās. Pilsētas centrā no daļiņām bija izveidots milzīgs, krāšņs taurenis. Ar sajūsmu novērtējām cilvēka roku prasmi un izdomas bagātību.

Ekskursijas noslēgumā mūs sagaidīja patīkams pārsteigums – vīna glāze pie iekurta kamīna. Atpūtāmies siltā atmosfērā, uzjautrinot viens otru, uzdziedot "vecas dziesmas par galveno šajā dzīvē". Diemžēl svētkiem ir īpašība ātri beigties. Pienāca laiks doties mājup. Katra ekskursijas dalībnieka sirdī palika patīkamas atmiņas par šajā dienā piedzīvoto.

Visu skolotāju vārdā vēlos izteikt pateicību pilsētas domei par organizēto braucieni.

Taisija Hodasa, Sedas vidusskolas skolotāja un aprakstītājs ekskursijas dalībniece

10.KLASE MĀCĪBU GADU UZSĀK AKTĪVI Ekskursija uz Zilokalnu un Dikļiem

10.klases skolēni jau kopš 5.klases 1.septembrī ceļo uz kādu no skaistākajām Vidzemes vietām. Šogad par tādām vietām tika izraudzīti Dikļi un Zilaiskalns.

1.septembra rīts atnāca lietains. Taču bērnus tas netraucēja un viņi bija gatavi doties ceļā. Ekskursijas laikā kopā ar mums bija Valmieras tūrisma biroja gide Liene. Devāmies uz Zilokalnu un kad tur nokļuvām vēl joprojām lija lietus. Uzņēmām Zilākalna sniegto enerģiju un braucām tālāk uz Dikļiem. Kad iebraucām Dikļu pagastā, mēs bijām patīkami pārsteigti par katras mājas apkārtnes sakoptību.

Bērni bija sajūsmā par Dikļu pils restaurētām zālēm. Diemžēl, mums nebija iespējas apskatīt visas telpas, jo tai laikā notika seminārs. No pils mēs devāmies apskatīt Dikļu estrādi. 19.gadsimtā šajā estrādē notika pirmie dziedāšanas svētki. Gide piedāvāja mūsu klases meitenēm nodziedāt kādu dziesmu. Pieteicās Laura, viņai pievienojās Diāna. Tepat Dikļu estrādē tikusi izrādīta Šillera latviski tulkotā lugā "Laupītāji". Apskatījām arī Neikena kalnu un luterāņu baznīcu.

Pēc tam devāmies uz jauku vietu 7 km attālumā no Dikļiem, kur rīkojām pikniku – cepām desiņas, dzērām tēju un pārsprīdām tikko iegūtos iespaidus.

Visi secinājām, ka esam labi atpūtušies un kalām plānus ceļojumam uz Latgali oktobrī.

Vera Dailidjonoka, 10.kl. audzinātāja

SKOLA GATAVA DARBAM

Nemanot aizskrējis skolēnu mīļākais gadalaiks – vasara. Sācies skolas laiks. 115 meiteņu un zēnu 1.septembrī steidzās uz tradicionālo svinīgo līniju Sedas vidusskolā. Pat iesācies lietaus tam nespēja traucēt. Uz skolu bija atnākuši ne tikai skolēni, bet arī daudzi pilsētas iedzīvotāji. Protams, vislielākie svētki tie bija pirmklasniekiem, kas, uzpucējušies ar milzīgiem ziedu pušķiem rokās, stāvēja visas skolas priekšā un uzklaustīja apsveikumus un laba vēlējumus, uzsākot mācību gaitas. Šogad mācības uzsāka tikai 5 pirmklasnieki. Tas nozīmē, ka būs apvienotā klase. Tagad skolā jau būs 2 apvienotās klases – 1. un 3.klases un 5. un 6.klases. Lai šo klašu bērni apgūtu pamata mācību priekšmetus – matemātiku, krievu valodu un latviešu valodu, ir ielānotas papildu stundas. Pēc jaunas programmas mācības uzsāk arī 10. klase. Latviešu valodā viņi mācīsies 12 mācību stundas nedēļā sekojošus mācību priekšmetus – vēsturi, sportu, biznesa un ekonomikas pamatus, mūziku, matemātiku un informātiku. Kā skolēniem veiksies ar mācību priekšmetu apguvi valsts valodā varēsīm novērtēt tikai mācību gada beigās. Tagad atliek tikai cerēt un pašauties uz mācīb spēku meistarību un pieredzi.

Jauna mācību gada sākums pedagogiem nozīmē jaunas rūpes un uztraukumus, bet tajā pat laikā arī prieku. Ir gandarijums, ka visi šī gada absolventi iestājušies augstākajās mācību iestādēs un profesionālajās mācību iestādēs un turpinās izglītoties. Viņiem novēlēsim panākumus, pacietību, darba mīlestību un veiksmi.

Skolas pedagogu saimei piepūcējušies jauni skolotāji. Beidzot skolā būs savs angļu valodas skolotājs – Vita Juškeviča. Viņa jau pirmajās stundās radusi labu kontaktu ar skolēniem. Cerēsim, ka mūsu skola arī paliks par viņas ilglaičīgu darba vietu. Vizualās mākslas stundas pasniegs skolotāja Sanita Leļeva. Jau no pagājušā mācību beigām skolā darbu uzsākusī psiholoģe Edīte Gulbe. Ar savām problēmām un jautājumiem pie viņas vērsties var ne tikai skolēni un pedagogi, bet arī skolēnu vecāki. Jo visai bieži noderētu kompetenta speciālista padoms, lai izvēlētos pareizo risinājumu un uzvedības stilu attieksmē pret bērnu, lai viņam nenodarītu pāri.

Pateicoties labai sadarbībai ar Sedas pilsētas domi un ar a/s "Seda", pateicoties domes izpilddirektora Margo Ojaperva entuziasmam, pateicoties a/s prezidenta S.Cepeļeva atsaucībai, skolā pieejams internetpieslēgums, skolas datori saslēgti vienotā tīklā. Tas viss paver jaunas iespējas mācību procesa efektivitātes uzlabošanā, kā arī veicina patstāvīgu radošu darbību.

Lielu palīdzību skolas sagatavošanā jaunajam mācību gadam sniedzis arī skolas tehniskais personāls. Skolas kosmētiskajam remontam iztērēti 2535 lati. Pateicoties tehniskajiem darbiniekiem, kas vasarā pārvērtās par apmetējiem un krāsotājiem, skolas logi, durvis, grīda uzmirdzējuši no jauna. Plānota arī 2 skolas logu nomaīņa.

Ieejot skolā, katrs nevilus ierauga grīdas flīžu klājumā ierakstītu skaitli 1954. Tas nozīmē, ka šogad skolai paliek 50 gadu. Uz savu 50-tās jubilejas pasākumu, kas notiks februārī, tradicionālajā absolventu salidojumā, mēs aicinām visus absolventus, skolotājus un visus mūsu skolā strādājušos.

*Veiksmīgu šo mācību gadu vēlot
skolas ārpusklases darba organizatore
Svetlana Zaharova*

INFORMĀCIJA - CEĻŠ UZ SAPRATNI

Sedas pilsētas dome atkal startējusi "Sabiedrības Integrācijas FONDA" izsludinātajā projektu konkursā ar nosaukumu "Atbalsts sabiedrības informēšanas pasākumiem mazākumtautību izglītošanas jomā" un guvusi atbalstu.

Projekta darbības laiks ilgst no šī gada septembra līdz nākamā gada janvārim - 5 mēnešus.

Projekta vispārīgais mērķis ir atbilstība izvirzītā projekta tematiskajam virzienam, izmantojot Sedas pilsētā iznākoso izdevumu "Sedas Ziņas". Informēt Sedā dzīvojosos iedzīvotājus par izglītības politiku, saistībā ar 2004.gada izglītības reformu.

Projekta konkrētie mērķi ir, izmantojot pilsētas informatīvo ikmēnesa izdevumu "Sedas Ziņas", informēt caur:

- Konkrētu jautājumu un atbilžu slejām,
- Informatīviem tekstiem un skaidrojumiem,
- Izglītības darbinieku komentāriem un atsauksmēm par reformas būtību, mērķiem un sasniedzamo rezultātu.

Konkrētā projekta **mērķauditorija** ir Sedas pilsētas iedzīvotāji; Specifiskāk - vidusskolas un pirmsskolas iestādes darbinieki, skolotāji, skolēni un to vecāki, pašvaldības darbinieki un citi interesenti.

Projekta pieteicējs un koordinators
Margo Ojapervs

IZGLĪTĪBAS REFORMA SEDAS VIDUSSKOLĀ

2004.gada 1.septembris atnācis ar izmaiņām mācību procesā.

Kā stāsta Sedas vidusskolas direktors Dmitrijs Tomaševičs, šajā mācību gadā, saskaņā ar Vispārējās izglītības likumu, izmaiņas vistiešāk skārušas tieši 10.klasi. Līdz šim Sedas skolēni jau apguvuši vairākus mācību priekšmetus valsts valodā, gan arī mācījušies bilingvāli, bet sākot ar šo gadu mācību valodas proporcijas ir sekojošas: 40 % valsts valodā, 30% dzimtajā valodā (krievu) un 30% kādā no citām valodām (angļu, vācu u.c.) Direktors uzskata, ka Sedas vidusskola pārmaiņām ir gatava, jo likums jau pieņemts un zināms sen, un jauniegūtā skolas licence un apstiprinātās mācību programmas, atbilst visiem Izglītības likuma nosacījumiem. Protams, nevar apgalvot, ka viss ritēs gludi, kā pa diedziņu. Grūti būs gan skolotājiem, gan skolēniem, īpaši sākumā.

Sedas vidusskola nav to skolu pulkā, kas skaļi protestē pret izglītības reformu, un nekādos piketos dalību nav ņēmusi.

Kā tomēr jutīsies paši skolēni? Kādas problēmas mācību gada garumā radīsies? Cik lielu pašu darbu viņi ir gatavi ieguldīt? Un visbeidzot, kādas būs iegūtās zināšanas un sekmes mācību gadu noslēdzot?

To centisimies uzzināt un uzrakstīt nākamajos "Sedas Ziņu" izdevumos.

Direktors vēl pastāstīja, ka skolas psiholoģe strādā pie tā, lai veiktu vispārēju pētījumu par to, kā mūsu skolas skolēni gatavi jaunajam darba stilam, kā jūtas un kas nav tik labi. Cerams, ka pēc rezultātu apkopošanas, psiholoģe neliels padalīties ar iegūto reālo informāciju ar "Sedas Ziņu" lasītājiem.

Patiesais reformas mērķis ir ieguldīt savu darbu, kā investīciju nākotnei. To sapratuši pedagogi, skolēni un vecāki. Pat vēl vairāk; bērnus uz bērnudārzu Strenčos un tālāk Strenču skolā sūta arvien vairākas sedēniešu ģimenes, kurās dzimtā valoda nav latviešu. Tā viņi nodrošina saviem bērniem iespēju bez problēmām iekļauties latviskā vidē; gan cilvēku vidē, gan valsts valodas informatīvajā telpā. Ja vecākiem nav iespējas savus bērnus sūtīt latviešu skolā, tad ir cerības, ka Sedas vidusskolā, pateicoties izglītības reformai, tiks ielikts labs pamats integrācijai latviskā vidē. Pateicoties tam, ka skolēni būs pieraduši mācīties vairākus priekšmetus latviešu valodā, viņiem būs vienkāršāk iestāties un turpināt studijas Latvijas augstskolās. Ja, protams, bērns nav motivēts attīstīties, studēt, plānot karjeru, tad mācīšanās sagādās grūtības. Viegļāk jau ir pačinkstēt, ka grūti.

Šeit vietā citēt dzejas rindas "Nebēdā, ja dzīve grūta, bēdā, ja par vieglu tā. Grūtais solis vārpu sūta, vieglais paliek atmatā".

Pilsētas domes priekšsēdētāja L.Soldatenkova pastāstīja, ka uz pašvaldību ar sūdzībām par izglītības reformu vecāki nav nākuši. Tiesa, bijis viens gadījums, kad 1.septembra priekšvakarā, kāda pirmklasnieka tēvs atnācis pie priekšsēdētājas un teicis, ka viņš jau nu gan nepiekrītot, ka 1.klasē bērnam jāsāk apgūt latviešu valoda. Lai jau bērns 1.septembrī uz skolu aiziet, bet pēc tam lai sēž mājās. Sak, tā es paudušu savu nostāju, ka esmu pret valsts valodas apguvi. Priekšsēdētāja atteikusī, ka tās ir viņa tiesības, bet tas nu nekādi nav saprotams, ka tik vieglprātīgi var attiekties pret savu bērnu, jo šādā situācijā zaudētājs būs tieši bērns. Neviens un nekas nevar atņemt bērnam dzimto valodu, bet nedrīkst liegt apgūt arī valsts valodu. Kad bērns izaugs un būs pats lemtspējīgs, kā turpināt savu dzīvi, tad arī viņš pats izvēlēsies, kā dzīvot, kā mācīties, kādas valodas apgūt un lietot. Bet šodien jāizmanto visas piedāvātās iespējas, lai vēlāk nesaņemtu no paša bērna pārmetumus, par it kā šo nevajadzīgo pašēlošanu. Ko pēc sarunas nodomāja minētais tēvs, nezina, bet viņa bērns arī 2.septembrī sēdēja skolas solā.

Ar izglītības reformu nekādā ziņā netiek mazināta cieņa pret dzimto valodu. Demokrātiskai sabiedrībai, kāda ir veidojusies arī mūsu valstī, jāciena katras mazākumtautībai piederošas personas etniskā, kultūras, lingvistiskā un reliģiskā identitāte un jārada apstākļi, kas ļautu paust, saglabāt un attīstīt šo identitāti. Pie tā Sedas skola un pašvaldība strādā, un šeit joprojām daudz ko vēl var darīt.

Šajā rakstā tikai mazliet pieskāros izglītības reformas jautājumiem no sava - *vērotāja no malas*-viedokļa, jo - *no malas jau viegli spriest*. Pati varu pastāstīt, ka krieviski iemācījies bērnībā, kad vēl negāju skolā, pagalmā rotaļājoties ar krievu tautības kaimiņu bērniem. Arī pie radniekiem vasarās runājos krieviski. Vai tad tas man traucējis? Tikai devis.

Nezināt nav kauns, kauns ir negribēt zināt!

Anita Auniņa, "Sedas Ziņu" redaktore

Nāmajos numuros turpināsim apskatīt izglītības reformu citos aspektos. Ja, Jums lasītāji, ir savi viedokļi par šo tēmu, lūdzu dariet to zināmu pārējiem lasītājiem!

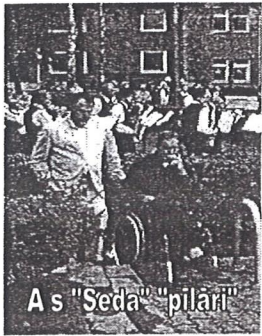
21.augustā pilsētas 50 gadu jubilejas svētkos, līdzās Latvijas un Eiropas Savienības kafoģiem, pirmoreiz mastā tika uzvilkti Sedas pilsētas karogs

L. Soldatenkova un Kaspars Gobas - filmas par Sedu autors

Atzinības rakstu saņēmēji

A/s "Seda" "pilāri"

PALDIES VISIEM PAR KOPĪĢO DARBU, LAI PILSĒTAS SVĒTKI IZDOTOS

Pilsētas svētki pagājuši, aiz muguras nogurums, labās un sliktās emocijas, viss, kas saistīts ar svētku tapšanu. Prieks, ka vairāk ir labo emociju. Paldies tiem iedzīvotājiem, kuri atrada iespēju un laiku pateikties par svētkiem. Patīkami, ka otrā rītā pēc svētkiem gan sedēnieši, gan viesi, piezvanot uz domi, izteica prieku par jauki pavadīto svētku dienu. Vēl divu nedēļu garumā, gan uz ielas, gan sabiedriskās vietās, iedzīvotāji pauda prieku par jaukajiem svētkiem. Uz domi ļaudis reti atnāk, lai vienkārši pateiktu "paldies", - parasti nāk citu iemeslu un vajadzību dēļ. 21.augustā ļaudis bija kaut uz brīdi piemirsuši savas bēdas, slimības, problēmas, no sirds priecājoties par svētkiem; par mūsu viesu sniegtajiem priekšnesumiem, izstādēm, atrakcijām u.c. Pēc svētkiem gandrīz visi viesi piezvanīja un teica, ka mūsu pilsētā ciemojoties, jutuši siltumu, mājīgumu un kādu īpašu Sedas auru, nav gribējis pat doties projām. Paldies, mīļie sedēnieši, ka atstājāt patīkamu iespaidu uz Sedas ciemiņiem! Izņemot gadījumu, vēlos vēlreiz pateikties par palīdzību svētku sagatavošanā, gan pilsētas iestādēm, gan sponsoriem. Bez viņiem mūsu svētki nebūtu izdevušies tik bagāti, krāšņi un saturīgi. Paldies visiem iedzīvotājiem, kas piedalījās talkā un saveida kārtībā savus pagalmus, dārzus un košumdārzņus. Vai tas nav patīkami? Lai tā būtu vienmēr!

Spēku pārbaudes stafete

Liels paldies a/s "Seda" un tās prezidentam S.Cepeļevam par pašu lielāko palīdzību svētku tapšanā – par apsvēkumiem, dāvanām, par vakaru kūdriniekiem un "A-Eiropa" koncertu. Paldies visam skolas kolektīvam un direktoram D.Tomaševičam par iespēju izmantot skolas telpas, par palīdzību viesu un mākslinieku sagaidīšanā, par iespēju izvietot izstādes skolās telpās, par suvenīru pārdošanu, par bijēšu pārdošanu bērnu atrakcijai "Krokodils" un "A-Eiropas" koncertam. Paldies mūsu veikalim "Tauma" un "Madara 89" par saldumiem, kas lika izlietotas sporta atrakciju dalībniekiem vienkārši bērniem.. Paldies SIA "Irinai" par interesanto loteriju, par konkursiņiem, par skaisti izcepto uzrakstu "Sedai-50", par iespēju kaut ko iegādāties par prieku vēderam. Paldies SIA "Mzjuri" par karodziņiem un loteriju. Jūs visi kopā krāšņojāt pilsētu svētku dienā. Paldies Nikolajam Golovinam par muzikālā fona nodrošinājumu, kas skanēja laukumā svētku laikā. Īpaša pateicība Harmam Koopmana kungam par brīnišķīgo salūtu. Visi, kas to redzēja bija sajūsmā. Paldies viņam par dāvanu – 3000 tulpu sīpolu; tikai, kur mēs viņus stādīsim un kā kopsim? Paldies visiem bērniem par piedalīšanos zīmējumu konkursā "Manai pilsētai 50". Paldies tiem, kas atsaucās uz uzaicinājumu ar ziedu kompozīcijām izdaļot Miera ielu un citas pilsētas vietas.

Viesu dziedājums uzrāva kājas arī skatītājus

Par sportiskajām aktivitātēm pilsētas centrā paldies Anatolijam Štainmilleram, Oļegam Zaķim, Aleksandram Brūņinam. Sašam Brūņinam īpaša pateicība par ieguldīto darbu pilsētas labiekārtošanā – dzīvzogu apgriešanā, zāļites pļausanā, par salūta izsaušanu virs pilsētas.

"Liekas viss iet gludi"

Pateicības vārdi SIA "Sedas Siltums", bez kura palīdzības visā pilsētā nebūtu nopļauti zāļeni, sakārtoti pagalmi un veikti citi labiekārtošanas darbi.

Par *Spēju laukuma* elementu uzstādīšanu pilsētas stadiona rajonā paldies Margo Ojapervam, Aleksandram Brūņinam un arī a/s "Seda". Līdz svētkiem laukums bija daļēji iekārtots, bet vēl pēc pāris nedēļām jau pilnīgi izveidots. Prieks par to. Liels paldies Kasparam Gobam par filmu par Sedas ļaudīm, kas sedēniešu vidū izsauc pretrunīgus vērtējumus: citi pārmet, ka filma nekur nederot, citi noskatījās ar lielu prieku un pateicību, un vaicāja, kā lai iegūst savā īpašumā filmas kopiju. Šajā sakarā vēl varu informēt, ka Rīgā no 18.-27.septembrim norisināsies starptautiskais kinoforums "Arsenāls", uz kuru no Latvijas izvirzītas četras dokumentālās filmas, tajā skaitā Kaspara filma par Sedu. Atliek turēt iekškus, lai filmai lieli panākumi konkursā "Labākais dokumentālais kino 2004".

Pateicība *tēvam Vladimīram*, kas Sedas baznīcā noturēja dievkalpojumu par godu pilsētas 50 gadu jubilejai un par 50 zvaniem, kas atskanēja no baznīcas torņa. Patīkami. Varbūt arī tādēļ svētais erceņģelis mūs sargāja visu svētku laikā.

Visus nenosauksi; paldies ikvienam, kas kaut ar kādu sava darba daļiņu palīdzēja svētkiem tapt. Lielie un mazie, pusaudži un bērni, visi piedalījās svētku piedāvātajās iespējās. Zēl, ka svētki tik ātri paiet! Vai pilsētas svētki Sedā kļūs par tradicionālu pasākumu, to rādīs laiks. Dzīvosim - redzēsim!

Lidija Soldatenkova, domes priekšsēdētāja

Svētkus fotogrāfēja Kārlis kārkliņš un Anita Auniņa

Z.Dreimanis - Sedā nostrādājis vai pusi darba mūža

Sūsanas uzņēmuma "Mziuri" kiosks

"Irinai" cepeji cep visu, pat reklāmas

Strencu pūteju orķestris pūta godam

"Dīva" no Valmieras iepriecināja skatītājus

Krokodila rikle pabija mazie sedēnieši

Skatītāju sejas prieks

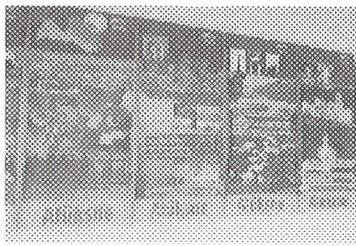
Rotas bērniem nenogurdināmā Elmara Kokina vadībā

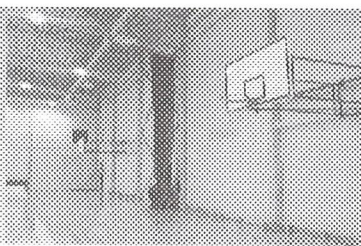
Neparspejamās Baltslavu biedrības stevas

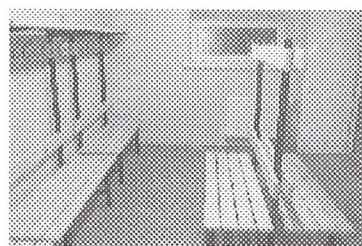
Olga un Andris no Daugavpils dziedāja vairākas valodas

Alūksnes pilsētas domes informatīvais stends

Tā izskatās jaunā Valkas Ģimnāzijas sporta zāle un ģērbtuves.

Skolā atvērta mūsdienīga datorklase

TUVĀK EIROPAS IESPĒJĀM

No 6.-10.septembrim domes izpilddirektors M.Ojapervs piedalījās VAA nedēļu garā apmācību programmā mini "Eiro-Info-centra" vadītājiem. Apmācības programma ietvēra Alūksnes nevalstisko organizāciju centra apskati, apmācību seminārus par pieejamiem ES projektiem, praktiskās nodarbības. Margo 27.septembrī plāno "Eiro-Info-centra" atklāšanu pilsētas domē.

ATKALREDZĒŠANĀS VALKĀ

Kā jau iepriekš lasījāt "Sedas Ziņās" un laikraksta "Ziemeļlatvija" pielikumā "Esam Kopā", ir noslēdzies 9 mēnešu projekts "Sabiedriskās integrācijas veicināšana Valkā un Sedā". Projekta ietvaros Sedas skolēniem bija iespēja piedalīties vasaras nometnēs Valkā un Ērgemē. Nometnes tika veidotas kā radoši semināri, kurus vadīja žurnālisti Māra Matisone un Raitis Kalniņš. Jaunieši no Sedas un Valkas ne tikai ieguva pamatzināšanas preses darbinieku profesijā, bet arī savstarpēji sadraudzējās.

Projektu noslēdzot, Valkā tika organizēta nometņu dalībnieku atkalredzēšanās. Kā stāsta domes priekšsēdētāja Lidija Soldatenkova, bijis jauki redzēt, kā Sedas jauniešus sagaidīja Valkas skolēni. Bija vērojams prieks par atkalredzēšanos, apkampieni, jautrība. Šī pasākuma dalībniekiem bija iespēja apskatīt Valkas Ģimnāzijas jauno sporta zāli, kas tiešām bija moderna, ērta un apskates vērta, tāpat jauno datorklasi un citas telpas. Pasākums bija izdevies un, cerams, ka jauniegūtā draudzība un turpmākā sadarbība starp sedēniešiem un valcēniešiem turpināsies.

Paldies projekta īstenotājiem!

M.Ojaperva un L.Soldatenkovas pastāstīto pierakstīja Anīta Auniņa

SEDas Pilsētas Domē

03.09.2004. Sedas pilsētas domes sēdē:

1. Piešķir pabalstus trīs iedzīvotājiem, ārstēšanas izdevumu segšanai, kopā Ls 30,00 apmērā.
2. Piešķir pabalstu vienai 2.grupas invalīdei, Ls 15,00 apmērā.
3. Piešķir pabalstu uzturam divām maznodrošinātām ģimenēm, kopā Ls 25,00 apmērā.
4. Piešķir līdzekļus mācību līdzekļu iegādei diviem skolēniem par kopējo summu Ls 30,00.
5. Piešķir brīvpusdienas Sedas, Strenču, Vangažu skolu skolēniem.
6. Nolēma apmaksāt Sedas vidusskolas skolēniem no sociālās palīdzības līdzekļiem katram Ls 0,05 par pusdienām dienā.
7. Nolēma segt autobusa pakalpojuma izmaksas, skolēnu vešanai uz Strenču skolu no rītiem.
8. Piešķir pabalstu vienam atbrīvotajam no ieslodzījuma.
9. Sakarā ar ieviešanu veco ļaužu centrā, pārtrauca aprūpi vienai iedzīvotājai.
10. Apstiprināja 03.09.2004. dzīvokļu komisijas protokolu.
11. Izskatīja Sedas pilsētas domes pamatbudžeta izpildi 7 mēnešos un nolēma nākamajā sēdē izdarīt grozījumus budžetā.
12. Lēma par pašvaldībai piederošā meža atjaunošanu 1 ha platībā.
13. Nolēma piešķirt līdzekļus skolotāju ekskursijai, kā dāvanu Zinību dienā Ls 30,00 apmērā.
14. Izskatīja iedzīvotāju iesniegumus par dzīvokļu jautājumu un malkas šķūniša celtniecību.
15. Nolēma atbrīvot, uz atkārtota personīga lūguma pamata veselības stāvokļa dēļ, kā arī, sakarā ar valsts valodas prasmes līmeņa neatbilstību ieņemamajam amatam, SIA "Sedas Siltums" direktori Valentīnu Šaramiginu ar 30.09.2004. Lēma par SIA "Sedas Siltums" finansiālo stāvokli un gatavošanos apkures sezonai. Nolēma līdz nākamajai sēdei sagatavot kalkulāciju pakalpojumu tarifu pārskatīšanai. Nolēma sagatavot iesniegšanai tiesā visus parādniekus, kam parāds pārsniedzis 200 latus. Nolēma no domes līdzekļiem segt tiesas izdevumus. Nolēma no domes līdzekļiem apmaksāt izdevumus gaisa piesārņojuma atļaujas saņemšanai, licences saņemšanai, pasu nokārtošanai apkures katliem, sūkņu iegādei u.c.pozīcijām.

Nākamā domes sēde 29.09.2004.

VĒLĒSIM MŪSU PILSĒTĀI TĪRĪBU, KĀRTĪBU UN SAPRATNI NO IEDZĪVOTĀJU PUSES

Jau iepriekšējos avīzes numuros esam rakstījuši par to, kā labiekārtojām mūsu pilsētīņu. Tiesa, ne tik ātriem tempiem, kā rajona lielās pilsētas, bet mazitīņiem soliņiem gan. Ļoti daudz kas savests kārtībā tieši pirms pilsētas un kūdras fabrikas svētkiem.

Dzelzceļa ļaudis ātri atsaucās uz mūsu aicinājumu – saremontēt Sedas dzelzceļa staciju. Paldies viņiem. Mēs no savas puses, savukārt, steidzamies tur izlikt paziņojumu "Visiem vilcienu pasažieriem" ar lūgumu, novērtēt stacijas atjaunošanā ieguldīto darbu.

Atjaunota arī autobusu pietura. Saudzēsim arī šo darbu un ievērosim tīrību un kārtību. Nekā arī nevaram atnest niķi, sabiedriskās vietās grauzt saulespuķu sēklas. Autobusu pieturā to var redzēt visā krāšņumā. Pilsētā izvietotas 3 pietiekami skaistas un pietiekami dārgas atkritumu kastes. Diemžēl tās jau ir redzamas salauztas. Pilsētā izvietotas zaļas plastmasas atkritumu kastes. Centāmiešs tās izlikt vairākās ielās. Tomēr bieži var redzēt, ka pudeles, tukšas čipsu un saldumu pakas un citi atkritumi mētājas zemē netālu no uzstādītajām atkritumu kastēm.

Daudzi jau ir redzējuši vai zina, ka ar sponsoru, Margo Ojaperva un Aleksandra Brjuņina spēkiem ir uzcelts bērnu spēļu laukums stadiona rajonā. Šis laukums ir dāvāna visiem pilsētas bērniem, kas ir vecumā no 2 – 12 gadiem. 300 latu mēs saņēmām no Valkas izglītības pārvaldes, jo Margo bija pacienties uzrakstīt projektu, kas arī ļāva mums šo naudu iegūt. I spēļu elementu ar šūpolēm un slidkalniņu kā dāvanu bērniem sponsorēja a/s "Seda". Firma "Prestīzs" (Valērijs Fedjukovs) uzdāvināja 100 latus, bet firma "Vārpas 1" atvēlēja kokmateriālus. Savu darbu un līdzekļus ieguldīja arī pilsētas dome. Cik daudz ļaužu bijis iesaistīts šajā projektā! Bet vēl nepaspējuši oficiāli pasludināt spēļu laukuma atklāšanu, kad jau sākās remonta darbi. Daudz kas sabojāts, saauzēts, norauts...

Cienījamie jaunieši! Ļoti liudzam, nelietot spēļu laukumu, ja esat vecāki par 12 gadiem! Saglabāsim šo laukumu mūsu pašu mazākajiem bērniem.

Jau ilgāku laiku esam vērsušies pie Latvijas Pasta vadības, lai pievērstu uzmanību Sedas pasta telpām. Tās ir šauras un remontētas kaut kad aizvērta laika. Vienmēr mums tika atteikts, ka remonts nav iespējams finansiālu apsvērumu dēļ. Vērsāmiešs pie Valkas pasta vadības arī pirms svētkiem. Mums atteica, ka remonts drīz būšot, bet vēl jāgaida. Un, lūk, šodien beidzot Sedas pasta pārceļas uz telpām ambulances ēkā, uz remonta laiku. Tagad jau droši varam teikt, ka atkal kāda vietiņa Sedā būs glīta un mājīga. Tas viss tiek darīts Jūsu – iedzīvotāju labā. Ja jau runāju par pastu, tad vēlos lūgt, cienīt pasta darbinieku darbu. Pasts varbūt nav piemērotākā vieta kur skaļi lamāt valdību, apspriest sliktus kaimiņus vai sliktu laiku, kur izgāzt negatīvās emocijas. Cienījamie pasta nodaļas apmeklētāji, esiet korekti, pieklājīgi, uzmanīgi. Centieties ievērot klusumu un cienīt citu darbu un garastāvokli. Pavērojiet kā apmeklētāji uzvedas citās pasta nodaļās.

Vēl viens sāpīgs jautājums – tirgus laukums. Daudz dzirdēti pārmetumi no iedzīvotājiem par to, kas darās uz tirgus galdiem un plauktiem. Tas, galvenokārt, attiecas uz jauniešiem. Tirgus galdi paredzēti produktiem, bet tirgus vadītājiem no rītiem šeit nākas skatīt tādas lietas par ko kauns runāt... Vakaros šeit uzturas trokšņaina sabiedrība, skan kļaidas un citi trokšņi. Kaimiņiem tiek traucēts naktsmiers. Uz priekšu centisimies šo vietu vairāk un stingrāk kontrolēt. Grūti strādāt bez pastāvīga policista, vairāk nākas pastrādāt administratīvai komisijai un par necienīgu uzvedību vaininiekus sodīsim. Varbūt tirgus laukumu vajadzētu pārcelt uz citu vietu. Par to nākotnē jāpadomā īpaši.

Mūs visus uztrauc pilsētas ielu apgaismojums, drīzāk gan aptumšojums. Šis jautājums tiek risināts, bet kad tieši pienāks brīdis, kad Latvenego reāli mums varēs palīdzēt vēl nav zināms. Patreiz varam vienīgi teikt, ka Latvenego pārstāvjiem savas problēmas darām zināmas atkārtoti, gaidot, kad beidzot mēs būsim sadzirdēti.

Nebūsim vienaldzīgi redzot nepieklājīgu uzvedību, nekārtību, sabiedrisko vietu piemērošanu. Zināms teiciens - viens nav karotājs, bet kopīgiem spēkiem mēs varam paveikt ļoti daudz mūsu pilsētiņas labā.

Lai Seda ir tīra, skaista, mājīga! Tādus vārdus vēlēsim pilsētai un sev. Paldies par sapratni!

Pie visiem pilsētas iedzīvotājiem vērsās Lidija Soldatenkova

Turpinājums no sarunas 1.lpp. ar Matrjonu Maskalovu

-Vecmāmiņ, kāda ir Jūsu ticība?

-Esmu no vecticībniekiem.

-Vai uz baznīcu ejat?

- Neeju, meitiņ. Nav Sedā manas ticības baznīcas. Lūdzos mājās. Arī krusts man bija, bet to uzdāvināju tēvam Vladimiram. Viņš mani šeit apciemo, pieņem grēksūdzi. Arī Bībele man bija, bet to uzdāvināju mazmazdēlam. Tikai Evanģēliju atstāju sev. Bet dāvinu tādēļ, ka veca kļūstu un baidos, ka uzdāvināt nepaspēšu.

-Kāpēc neejat uz mūsu baznīcu, vai nedrīkst?

-Kāpēc nedrīkst? Bet ir tā, ka tagad mums brokastis dod 8⁰⁰ no rīta. Tad paēdam. Bet, kas tad ar pilnu vēderu staigā uz baznīcu. Nav pieņemts lūgties, kad vēders pilns. Zini, meitiņ, man divas reizes ir bijuši redzējumi. Divas reizes redzēju, kā sēž Dievs un dēls Jēzus Kristus pie galda, es viņiem zemu, jo zemu paklanos un redzējums izgaist. Laikam negrib mani pie sevis ņemt. Vēl nav pienācis laiks.

-Vai ir Sedā kāds cilvēks pie kura Jūs ejat ciemos, ar ko satiekaties?

-Reizēm aizeju pie Olgas Blohinovas. Pēdējo reizi viņa man stāstīja, ka Krievijā ir karš, kaut kādu skolu slēguši kaut ko uzspridzinājuši. Gribot arī uz Latviju nākt karot. (Te man nācās Babu Motju nomierināt un paskaidrot, ka Sedā skolu neslēgs).

Tas labi. Lai mās! Vēl man bija draudzene Anna Bogdanova. Lai miers viņas dvēselei! Viņa nāca pie manis. Atnes 2 olas, 2 pīrādziņus, 2 bulciņas, parunājām par visu. Es viņai norādīju, kā mani apglabāt. Bet, redziet, kā Dievs iekārtojis. Viņa pirms manis aizgājusi. Tagad vairs neviens pie mans neatnāk... Vienīgi savu Ašotiku gaidu, solījās drīz atbraukt. Paldies, Metai, ierāda viņam kur pārgulēt, lai būtu vieta kur nakšņot.

-Vai Meta Robertovna labi pret Jums izturas?

-Meta? Ļoti labi! Paverieties, kādus celtniecības darbus viņa izvērsusi, kāda ēka – spēļu manta! Domā tas viegli? Nav viņai viegli. (Pieklusa Motja, ieprima domās, tad turpināja stāstīt.) Viņa (Meta) bieži ienāk pie manis apsveicināties. Pastāstīšu vēl ko. Kad Meta atbrauca uz Sedu, es gāju uz kluba sānu kāpnītēm, lai lūkotos logos, aizkaru nebija, un apbrīnotu viņas skaistumu. Es viņai tagad bieži to stāstu. Viņa pasmaida, pajoko ar mani, viegli uzsit man uz pleca un skrien tālāk. Mūs, meitiņ, ir daudz, bet viņa viena...

Redzu, ka vecmāmiņa Motja ir nogurusi. Piecēlusies no soliņa parkā, izsaku viņai lielu pateicību par šo sarunu. Tad viņa, neraugoties uz savu aizmiršanos un piekusumu, deva man padomu: – Meitiņ, ja kāds ko dara nepareizi, nebaries, tikai pakrati ar pirkstu un viss būs labi. Visu jādara tikai ar labu, ar labsirdību.

Sika Babas Motjas figūriņa pazūd starp parka priedēm. Pateikusies viņai par padomu, pārmetu sev to, ka starp mums dzīvojis un vēl dzīvo tik daudz interesantu ļaužu ar visdažādākajiem dzīves stāstiem, pie kuriem mēs kavējamies aiziet, parunāties un pierakstīt viņu stāstus, lai būtu ko lasīt un atcerēties nākošajām paaudzēm. Vairākus cilvēkus jau esam pazaudējuši no atmiņas...

Piedod mums, vecmāmiņa Motja. Lai sargā Tevi Dievs!

Ar vecāko Sedas iedzīvotāju Matrjonu Moskalovu sarunājās Lidija Soldatenkova

DZEJAS DIENAS

Steigā.

Pa galvu pa kaklu.

Vienos vējos. Tāda.

Paskrēja vasara trakā...

Juku, jukām, kur kurā,

atmiņas izmētātas.

Visi labie un maigie vārdi... Kā akā!

Tāds neparasts caurspīdīgums
rudens dienām ir dots.

Tālu var dzirdēt, kā vējš uz

pirkstgaliem

Staiģā pa mežu.

Ja tu tagad no tāluma sava
man čukstus teiksi kaut ko,

Es sadzirdēšu.

(O.Lisovska)

Par rudeni viss jau ir pateikts,
Par rudeni var tikai klusēt.
Un klusēšanas zeltu dalīt
Pa sekundei vien uz pusēm.

Tad noglabāt sevī dziļi
Pie vēl dažām lietām, kas
nerūs,
Un skatīties, kā nāk lapu koku
Uz vēl vienu "Ave verum".

Par rudeni viss jau ir pateikts.
Ko varu es pielikt klāt?
Tik vien kā šo balto lapu
Un vārdus, ko neizrunāt.
(A.Līce)

Septembris pasauli savilcis kamolā. Tagad tai ķirbja apveids.
Tomāta, sīpola, plūmes, magoņgalviņas apveids. Tā siltāk.
Zemes vīrs – ķirbja, tomāta, sīpola sāni – dzeltē, oranžo, sārto.

Pēc lietus dienas, pēc salnas nakts saule pār plecu atskatās, visu
zaļo krāsu pie sevis atpakaļ paņem. "Atvelc elpu" Septembris
saka. "Ievelc nu elpu! Drīz nāksies ienirt. Rudenī. Dziļi."
(J.Baltvilks)

Vakarā, kad zvaigznes krīt,
Vajag domās un darbos pierimt,
Caur nakti saullēktu saskatīt,
Just Dieva roku uz pieres.

Patencināt aizgājušai dienai
Par visu, ko devusi viņa.
Vakars ir robeža, nepārkāpjama
siena.
Ko nesis rīts – nav zināms

Varbūt tā krītošā zvaigzne –
dvēsele kāda –
Aizlido mūžībā projām?
Varbūt tā arī mums ceļu rāda
Un teic, kā neaiziet bojā?

Vakarā, kad zvaigznes krīt,
Vajag visu nolikt pie malas,
Debesu dziļumā saskatīt,
Ka tam nekur nav gala.
(D.Avotiņa)

DZEJAS DIENAS

visi dzejas un teātra cienītāji
tiek aicināti noskatīties

Imanta Ziedoņa

Poēmu par maizi

"VIDDIVĀRPĀ"

Jērcēnu dzejas teātra sniegumā.

Izrāde notiks

Jērcēnu tautas namā

š.g. 23.septembrī plkst. 19⁰⁰

Visus interesentus uz Jērcēniem aizvīzinās autobuss,
aicinām pulcēties pie domes

pulksten 18³⁰.

Ieeja brīva.

Mēs esam kā zari, ko veidojis laiks
Dieva vai likteņa dēslītā kokā,
Un tieši tāpēc tik skaisti ir tas,
Ka protam salapot kopā.
(M.Šviķe)

Sveicam
ar laulības reģistrāciju
28.08.2004.

Ņinu Mačuļsku
un
Valeriju Žuku

Es ceļu bērnu rokās.
Dievs, svētī viņu!
Un pasargi no mokām,
Ņem savā ziņā.
(D. Avotiņa)

Apsveicam vecākus
ar meitiņas

Eleonoras Jankauskas
piedzimšanu
23.08.2004.

CILVĒKI, PROTAT UZVESTIES MEŽĀ!

Beidzot sākušas augt sēnes. Steidzamies uz mežu
pirms vēl salnas nav kļuvušas par biežu viesi.
Priecājamies par dabas veltēm. Tomēr ne viss ir
tik pozitīvs. Mežā redzams, ka savā domāšanā
esam viendienīši. Postam to, ko daba mums dāvā par velti.
Sēnes izplēstas ar visām saknēm, bez kādas žēlastības un sapratnes, ka arī
citugad gribēsies sēņot, ja ne pašam tad tuviniekiem un pēcnācējiem. Mežā
mēs esam ciemiņi, tad tā arī uzvedsimies!

PILSĒTĀ NEPIECIEŠAMA KĀRTĪBA

Sen jau iedzīvotāji ievērojuši, ka pilsētā jūtams policista klātbūtnes trūkums. Šajā sakarā daudz sūdzību
uzklausījuši arī Valentīna Bruja, kas ir arī Administratīvās komisijas sekretāre. Lai rastu skaidrību *policista
jautājumā*, Valentīnas kundze nolēma personīgi doties uz Valkas policiju.

Stāsta Valentīna Bruja:

14.septembrī kopā ar domes izpilddirektoru bijām Valkā pie Kārtības policijas priekšnieka Leonīda Gailēs, lai
aprunātos par sasāpējušām problēmām – kārtību Sedas pilsētā. Saruna bija nopietna, diezgan emocionāla, bet
nonācām pie viena secinājuma – Sedā jābūt kārtībai.

Mēs vēlamies, lai mūsu pilsētā būtu pastāvīgs iecirkņa inspektors, kā agrāk. Bet pašlaik, tas nav iespējams –
paskaidroja Kārtības policijas priekšnieks. Valkas rajonā trūkst policistu, bet no Rīgas uz Valku neviens policists
nevēlas braukt. Patreiz mūsu iecirkņa inspektoru policijas kapteini V.Godovaņecu (*viņš ir ilgstošā slimības
atvaļinājumā*) aizvieto Strenču iecirkņa policijas kapteinis Nikolajs Šakals. Viņš ir atbrīvots no policista pienākumu
pildīšanas laukos – Ēvelē un Jērcēnos, un pildīs savus pienākumus Strenčos un Sedā. Strenčos viņš strādās 3
dienas un Sedā 3 dienas. Kur vērsties pēc palīdzības skatīties informācijā blakus šim rakstam.

Neskaidrību gadījumos varat vērsties pēc padoma pilsētas administratīvajā komisijā, lai kopīgi risinātu
sasāpējušās problēmas.

Aicinu visus dzīvot un rīkoties tā, lai policista pakalpojumi vispār nebūtu nepieciešami vai arī pavisam nedaudz!

Viss ir tuvu klat – Pasaule, ceļi, mājas
Viss ir tagad; tepat; dienā vienīgajā.
(M.Bendrupe)

Sveicam visus septembra mēneša
apaļo jubileju svinētājus!
Anastasijai Lokšinovai – 85

Tamāru Aķulovu Ingu Ivanovu
Pjotru Babariķo Alekseju Bruju
Veru Bruju Valentīnu Jurķinski
Genādiju Fadejevu Natašu Nikišinu
Veru Gailišu Olesju Novikovu
Pēteri Indanu Gašinu Rodičevu
Angelīnu Maļavko Olgu Sticjuru-
Leonoru Cepeševu Mikajūni
Liliju Jurķinski Juriju Aļševski
Nikolaju Kaiķovu Jēfenu Boludu
Zinaidu Kaiķovu Afenu Kozelu
Sergeju Maļševu Vadimu Tappo
Tatjanu Pinni Kfintu Smirnovu
Birutu Gurcevu Valeriju Šešepinu

KĀ SAMEKLĒT POLICISTU

Sedas iecirkņa pilnvarotais
Nikolajs Šakals
sazvanāms:
Strenčos – tālr. 4731168
Sedā – tālr. 4756402
Mobilais tālr – 6062329

Iedzīvotāju pieņemšanas
laiks Sedā –
otrdienās no 9⁰⁰-11⁰⁰

Valkas dežūrdalā
tālr. 4781800
tālr. 4781802, vai tālr. - 02

Līdzjūtība

Var jau būt, ka sāp
To stundu apzināt,
Kad klusuciešot jāatsakās.

Izsakām līdzjūtību
piederīgajiem
Olgu Vīganti

(06.05.1923.-22.08.2004.)

Annu Bogdanovu

(01.01.1926.- 31.08.2004.)

Mariju Makarjonoku

(03.02.1926.- 08.09.2004.)

Bruno Kalniņu

(13.09.1923.- 15.09.2004.)

zaudējot.

PAZIŅOJUMS

No š.g. 16.septembra,
sakarā ar remontu,
Sedas pasta nodaļa
pieņem
apmeklētājus
Parka ielā 23

(Ambulances
ēkā,
ieeja
no sāna)

Par skaitļu un faktu
pareizību atbild
rakstu autori.
Materiālu
sakārtojums un
datortalikums:
ANITA AUNINA

Sedas pilsētas dome.
Kontakttelefoni: 4781
455, 9400824,
e-pasts:
aunita@navigator.lv

Informatīvais
izdevums bezmaksas